

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij verfloekt”.

GAL. 1:8.

No. 20. 15 Oct.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	3e Jaargang 1898.
---------------------------	---	------------------------------------

REDEVOERING,

gehouden door President LORENZO SNOW in den Tabernakel
te *Salt Lake City*, 6 April 1898.

Het verblijdt mij, deze plaats voor eenen korten tijd in te nemen, en met de hulp van uwe gebeden en de oefening van uw geloof, mocht ik gaarne iets zeggen dat tot onderling nut kan strekken. Het is het voorrecht van de Heiligen der laatste Dagen, die een verbond met den Heer gesloten hebben, die zich in deze laatste tijden geopenbaard heeft, om voortdurend vooruit té gaan, en voornamelijk onder omstandigheden zooals deze, wanneer wij tezamen komen en ons geloof kunnen oefenen ten voordeele van degenen die tot ons prediken. En geen Heilige der laatste Dagen zou eene vergadering van dezen aard moeten verlaten, zonder iets ontvangen te hebben, dat van belang zal zijn in de toekomstige toestanden van zijn leven. In en van onszelven kunnen wij al de geboden, die God ons gegeven heeft, niet nakomen. Jezus zelf kon, zonder de goddelijke hulp van Zijnen Vader, Zijn werk niet volbrengen. Hij zeide bij zekere gelegenheid, „Ik kan van Mijzelven niets doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijnen wil, maar den wil des Vaders, die mij gezonden heeft”. En indien het voor Hem, onzen Heer, noodig was, goddelijken bijstand te hebben, zullen wij het des te meer noodig achten, van Hem hulp te verkrijgen. En in iedere omstandigheid en toestand, die de Heiligen der laatste Dagen omgeven, terwijl zij hunne plichten vervullen, hebben zij recht op de bovennatuurlijke hulp van den Heiligen Geest, om hen te helpen in de verschillende toestanden die hen omringen en in de plichten, welke zij na te komen hebben.

Het is een machtig en heerlijk werk, waaraan wij deel hebben, en zijne voorrechten gaan gepaard, voor zoover wij de ons opgelegde

plichten vervullen, met de grootste voordeelen voor onszelven. Ik kan mij niets voorstellen, dat van zulk hoog belang is, als voor onze eigene persoonlijke verhooging en heerlijkheid te werken en die te verkrijgen. Ongetwijfeld is dat een van de groote doeleinden, om welke wij in de wereld gekomen zijn. Toen wij in het andere leven waren, hadden wij zonder twijfel eenig begrip van onze plichten in dit leven, toen het ons veroorloofd was om in dezen, onzen tweeden staat te komen. En naar alle waarschijnlijkheid hebben wij onszelven onder zekere verplichtingen geplaatst, dat wij zekere plichten zouden vervullen, wanneer wij in onzen tweeden staat zouden gekomen zijn. En wij hadden ons waardig gemaakt om op deze aarde te komen, met het doel om die zegeningen te ontvangen, die kunnen verkregen worden door de op onzen tegenwoordigen staat betrekking hebbende wetten te onderhouden. Vele gewichtige dingen worden van onze handen verlangd, en vele dingen die wij kunnen doen, wanneer wij door den Geest des Heeren geholpen worden, en die somtijds bijna onmogelijk te volbrengen schijnen, en niemand zoude ontmoedigd moeten zijn, wanneer hij gevoelt dat hij niet kan volbrengen wat hij zoude willen doen, maar wij allen moeten doen wat wij kunnen om het groote werk uit te voeren, waarvoor wij hier zijn. Paulus zeide, dat hij jaagde naar het wit in de roeping Gods in Christus Jezus. Welnu, dit is een zeer goed beginsel voor ons, dat wij voortdurend, dag aan dag, maand aan maand en jaar aan jaar vóór ons moesten houden. Wij moeten zoo veel mogelijk naar volmaaktheid streven, en trachten vooruit te gaan. Er is geen man of vrouw, die voor een langen tijd kan stil staan. Op het pad, waarop wij wandelen, gaan wij gewoonlijk achteruit, indien wij stil willen staan of onverschillig handelen. Wij moeten voorwaarts streven, omdat het klaarblijkelijk is dat, naarmate de Kerk voortgaat, er bestendig dingen van een moeilijker aard plaats vinden, en wij zullen vinden, dat het verre van gemakkelijk is, dezelve te overwinnen. Tenzij wij vooruitgaan terwijl wij leven, zullen wij vinden, dat het zeer moeilijk is, onze roepingen te beantwoorden en het werk, dat van onze handen vereischt wordt, te verrichten. De Heiligen der laatste Dagen zouden niet moeten toelaten, dat zij stil staan. Het is een voorrecht, den Heer te mogen dienen en Zijnen Geest in ons werk te genieten, doch vele menschen verliezen dat deel geluk, dat zij zouden kunnen genieten, omdat zij niet ernstig aan hunne plichten denken en wijs en voorzichtig handelen.

Ons wordt geleerd, dat de Heer aan ons verstand verledene, tegenwoordige en toekomstige dingen zal bekendmaken. Eene zekere mate van bekwaamheid zou kunnen verkregen worden, door in het bezit te komen van eene kennis aangaande verleden dingen; dat wil zeggen, met betrekking tot onszelven, tot de dingen, welke wij in het verleden gedaan hebben — die plichten, die ons opgelegd waren. Er ligt eene genoegdoening en een genot in die overdenkingen. En wanneer wij dan aan de toekomst denken, en aan de verhooging die de Heer voor heeft ons te schenken, is

daar groote vreugde in. Men geniet groote vreugde, wanneer men in het verledene recht gedaan heeft, en wanneer men daaraan denkt, en gevoelt dat men nu goed doet, want het is het voorrecht van ieder Heilige der laatste Dagen, te weten wanneer hij datgene doet, dat tot de dingen des Heeren behoort. Indien ons gedrag in het verleden zoo geweest is, en ons tegenwoordig gedrag is zoo dat wij recht zullen hebben, heerlijkheid en verhooging te ontvangen, en onze lichamen vrij van ziekte en den dood te hebben, en wij met onsterfelijke glorie gekroond zullen worden te midden van onze vrouwen, kinderen en vrienden, werelden zonder einde, zijn dit overdenkingen, die ons veel vreugde veroorzaken. Zoo zouden de Heiligen der laatste Dagen moeten leven. Tegenwoordig hebben de Heiligen der laatste Dagen veel moeilijkheden, kommer en zorg te doorstaan, doch wij moeten deze dingen overwinnen en onszelven bekwaam maken om de gewichtige plichten te vervullen, die van onze handen verlangd worden. De man, die ziek is, is niet in staat om de dingen te doen, welke van een gezond persoon verwacht worden. Dit voorrecht zou ieder Heilige der laatste Dagen moeten zoeken te genieten, namelijk, te weten dat zijn werk door God aangenomen wordt. Ik vrees dat sommige Heiligen der laatste Dagen niet veel beter zijn, en misschien zijn zij slechter dan andere menschen, indien zij niet zoeken deze wetenschap te bezitten en recht te doen.

Paulus werd tot in den derden hemel opgenomen, en hij hoorde en zag dingen die voor hem van de hoogste waarde waren, en hoewel hem van wege de hardheid van de harten der menschen niet veroorloofd werd te zeggen wat hij daar zag en hoorde, kunnen wij toch den invloed er van zien in zijne onderwijzingen en geschriften van dien tijd. Paulus zeide: „Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was, die in de gestaltenis Gods zijnde, geenen roef geacht heeft Gode even gelijk te zijn.” Welnu, dat was een buitengewoon gezegde, dat Paulus in die tijden uitte, maar er lag iets in. Johannes zeide: „Geliefden! nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is; en een iegelijk, die deze hoop of Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.”

Iedereen die deze hoop op Hem heeft, reinigt zichzelf. Dan volgt natuurlijk een besluit om voor dien hoogen en edelen toestand te werken, om te werken voor die wonderbare beloften, die gemaakt zijn. Dat moet iemand bewegen om een leven van rechtvaardigheid te leiden.

In dit godsdienststelsel, dat gij en ik aangenomen hebben, is iets grootsch en heerlijks, en iederen dag iets nieuws te leeren, dat van groote waarde is. En het is niet alleen ons voorrecht, maar het is noodig dat wij deze dingen ontvangen en deze nieuwe ideën vergaderen. Deze Kerk is gedurende hare geschiedenis van den beginne, zooals dezen morgen door President Cannon gezegd,

door de strengste beproevingen gegaan, die het hart en de ziel van ieder man en vrouw in dezelve beproefd heeft. Welnu, indien wij in het verledene niet tamelijk goede Heiligen der laatste Dagen waren geweest, hadden wij niet kunnen doen wat wij gedaan hebben, en wij hadden niet met zooveel genoeg kunnen terugblikken op hetgeen wij volbracht hebben. Wanneer wij in het toekomende leven zijn en op ons tegenwoordig leven, hetwelk wij ongetwijfeld zullen verstaan, terugzien, zal het ons de grootste vreugde veroorzaken, aan sommige van onze handelingen terug te denken, en dat zal ons geluk in het toekomende leven verhoogen. Bijvoorbeeld, Abraham, wanneer hij denkt aan hetgeen hij in dit leven volbracht, toen hij, in gehoorzaamheid aan het bevel van God, zijnen eenigen zoon, door wien hem heerlijke zegeningen beloofd waren, op den hoogen berg nam en gereed stond hem op te offeren. De Heer heeft hem voor die daad geprezen. Welnu, indien Abraham, gedurende eenigen tijd vóór dit geschiedde, niet getrouwd geweest was, zou hij niet in staat geweest zijn, deze zaak te volbrengen. Wij moeten onszelf verbeteren, en sneller naar den staat van volmaaktheid vooruit gaan. Men zegt, dat wij niet volmaakt kunnen zijn. Jezus heeft ons bevolen volmaakt te zijn, gelijkwijls God, de Vader, volmaakt is. Het is onze plicht, te trachten volmaakt te zijn, en het is onze plicht iederen dag vooruit te gaan, en op onze handelingen van verleden week terug te zien er deze week betere dingen te doen; heden betere dingen te doen dan wij ze gisteren deden, en van eenen graad van rechtvaardigheid voortgaan tot een anderen. Jezus zal werdra komen, en in ons midden verschijnen, zooals Hij verscheen toen Hij op aarde was onder de Joden, en Hij zal met ons eten en drinken en tot ons spreken, en de geheimen van het Koninkrijk uitleggen, en ons dingen zeggen, waarover het nu niet veroorloofd is te spreken.

Wij zullen binnen eenigen tijd naar het Jackson Graafschap, Missouri, teruggaan. Indien het goed was het te wenschen, zou ik er niet om geven, indien het morgen geschiedde, indien het bevel tot ons zou komen om naar het Jackson Graafschap terug te keeren en daar eene groote stad te bouwen. De dag zal komen, wanneer Heiligen der laatste Dagen zullen uitgekozen worden — allen mogen niet in eens geroepen worden, doch die waardig zijn, zullen geroepen worden. In dien dag zal er geene armoede zijn. Er zal voedsel, kleeding en andere benodigdheden des levens in overvloed zijn; en de vader die een gezin heeft, zal, indien hij onverwachts geroepen wordt dit leven te verlaten, weten dat zijne echtgenoot en kinderen zullen verzorgd zijn, dat maatregelen tot hun onderhoud en welzijn zullen genomen worden. Doch dit is de Vereenigde Orde, waarvan wij somtijds hooren spreken, maar de tijd is misschien nog niet gekomen om haar in te voeren. Maar de Heiligen der laatste Dagen zullen nooit met een anderen regel, die mocht voorgesteld worden, tevreden zijn. De volkeren der aarde hebben reeds vóór een langen tijd getracht om het een of ander beginsel in te stellen, waardoor zij

financiëel konden onderhouden worden en vereenigd zijn en in vrede leven, doch zijn er niet in geslaagd. Maar de Heer heeft duidelijk en bepaald een beginsel geopenbaard, zoodat er geen misverstand over kan zijn. Het stelsel zal financiëele eendracht onder de Heiligen der laatste Dagen brengen, en wij zullen er over tevreden zijn, zooals wij nu over de beginselen van het Evangelie tevreden zijn. Het zal gepast voor ons zijn. Het is iets dat natuurlijk is. En dan zult gij of ik niet bezorgd zijn over het tijdelijk welzijn van onze kinderen. Dit zal geschieden, en al wie naar het Jackson Graafschap gaat, zal met die toeneiging en vriendschap begroet worden, die in vroegere tijden niet gevonden werden, en wegens de afwezigheid van dewelke men toeliet dat het volk verdreven werd.

Dit zijn dingen voor de Heiligen der laatste Dagen en voor iederen man en vrouw, om er over te denken, en wij zouden moeten beginnen om ons voor te bereiden en bekwaam te maken voor de Vereenigde Orde. In geestelijke dingen zijn wij tamelijk goed vereenigd, maar in tijdelijke zaken verschillen wij dikwijls. Maar gij zult den dag zien, indien gij leeft zooals het behoort, het Woord der Wijsheid onderhoudt en datgene doet wat verlangd wordt, dat gij naar het Jackson Graafschap zult gaan, velen van u tot wie ik dezen namiddag spreek. Hiervan ben ik zeker.

God zegene u, broederen en zusters, en ook President Woodruff, de merkwaardigste man die op het rond der aarde woont, en dien de Heer gedurende de gebeurtenissen des levens op de meest wonderbare wijze gezegend heeft. Het is heerlijk te bedenken, wat de Heer met Broeder Woodruff en met de Heiligen in het algemeen volbracht heeft. Dat God u zegene, is voortdurend mijn gebed. Amen.

Geleerde Predikanten.

Het is moeilijk voor de meeste menschen om te verstaan hoede Heiligen der laatste Dagen kunnen bestaan zonder predikanten, die in het bijzonder opgevoed en geleerd worden om te prediken. Het denkbeeld dat dit noodig is, is voor eeuwen lang zoo vastgesteld geweest, dat het nu gekristalleerd is en niets minder dan de macht des Heiligen Geestes kan die kristalliseering ontbinden.

Een methodisten-dominee, drukte in een onderhoud met den schrijver, over dit onderwerp, de meening uit dat, evenals het volk vooruit ging in beschaving, als predikanten opgevoede mannen volstrekt noodig waren om de vergaderden bijeen te houden. In antwoord werd hem gezegd, dat de Heiligen der laatste Dagen gelooven in het gezegde van Christus, zooals beschreven in het 7de hoofdstuk van Johannes, het 17de vers, „Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen”. Wanneer iemand eene volkomene kennis heeft, is er geen opgevoed predikant noodig om hem aan het geloof te houden, en verder, aangezien bijna allen gemachtigd zijn om te prediken, kan de gemeente onmogelijk te groot worden voor de leeraars.

De Zaligmaker achtte geleerde predikers niet noodig, toen hij de arme visscherslieden van Galilea koos, en zeide „Volg mij en ik zal u visschers der menschen maken”. Wederom vinden wij geschreven in 2 Petrus 1 : 21, „Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens menschen, maar de Heilige menschen Gods, van de Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken”. Waneer menschen verwachten het volk door hunne welsprekendheid bij elkaar te houden, is de tijd zekerlijk gekomen, welke door Paulus voorspeld is; „Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar ketelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelven leeraars opgadieren naar hunne eigene begeerlijkheden; en zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keeren tot fabelen.” (2 Tim. 4 : 3, 4).

In de dagen der Apostelen was het prediken niet om de ooren der menschen te streelen, maar om hunne harten te beproeven, en hen van hunne dwaalwegen te keeren. Op den dag van het Pinksterfeest was de prediking van Petrus de oorzaak, dat de menschen „verslagen werden in het hart” en zij maakte hen bewust van hun zondigen levensloop, want zij riepen uit tot de Apostelen, „Wat zullen wij doen, mannen broeders” (Hand. 2 : 37.) Paulus konde niet getracht hebben om de Thessalonicensen bijeen te houden door de macht van zijne welsprekendheid en aangename voorstellingen der redekunst, toen hij zeide, „Maar gelijk wij van God beproefd zijn geweest, dat ons het Evangelie zou toevertrouwd worden, alzo spreken wij, niet als menschen behagende, maar God, die onze harten beproeft. Want wij hebben nooit met pluimstrijkende woorden omgegaan, gelijk gij weet, noch met eenig bedeksel van gierigheid; God is getuige.” (1 Thess. 2 : 4, 5.)

Het is niet de vloeiende redevoering, die menschen overtuigt en hen aan de waarheid houdt maar de getuigenis van den Heiligen Geest, zooals aan Petrus gegeven toen hij verklaarde, „Gij zijt de Christus, de Zoon des levendigen Gods.”

Uit het voorgaande moet niet afgeleid worden dat onkunde eene noodige voorwaarde is om het Evangelie te prediken; integendeel gelooven wij dat een prediker eerst in het bezit moet zijn van den Heiligen Geest, dat hij in staat mag gesteld worden om de Schriften te verstaan door denzelfden Geest, met welken zij geschreven waren, en hoe meer volkomen hij bekend is met de schriften, des te beter is hij voorbereid voor zijne roeping. Maar wij gelooven niet dat door ongeïnspireerde leeraars onderwezen te worden in de uitleggingen over de gezegden der Heilige Schrift hen bekwaam zal maken voor de bediening, want „Dit eerst wetende, dat geene profetie der Schrift is van eigene uitlegging”. (2 Petrus 1 : 20).

Indien de geest wel voorzien is met eene kennis van de leerin-
gen van Christus, zal de Heilige Geest die dingen in herinnering
brengen die noodig zijn op iedere bijzondere gelegenheid, mits de
spreker zoo wil leven, dat hij onder de leiding van dien Geest
kan staan.

A. W. (Mill. Star.)

Geestelijke Ontwikkeling.

De geestelijke ontwikkeling wordt, gelijk de lichamelijke ontwikkeling, teweeg gebracht door voeding en oefening. Het lichaam heeft goede, gezonde, voedzame spijzen en behoorlijke spieroefening van noode om de hoogste type van lichamelijke kracht in den mensch te ontwikkelen, en er is eene nauwe overeenkomst tusschen de lichamelijke en geestelijke natuur des menschen. Het is juist zoo noodig dat laatstgenoemde voedsel en oefening zoude hebben als eerstgenoemde, en dat die geschikt zouden zijn in soort en hoeveelheid. Daar een groot gedeelte van het geestelijke voedsel heden ten dage uit loopende lectuur getrokken wordt, en aangezien de wereld vol is met veel dat nadeelig is, is het noodig om voorzichtig te zijn in de keus, omdat een onnatuurlijk verlangen verkregen kan worden voor datgene wat verderfelijk en verlagend is, en wanneer eene lust eens verkregen wordt is zij moeilijk te overwinnen, terwijl eene begeerte voor het beste moge verkregen en zoo vastgeworteld worden, dat zij eene tweede natuur wordt.

Toen Hij den mensch zijnen vrijen wil gaf, wist de Schepper dat de gewenschte volmaaktheid in het menschedom door dwang niet teweeg gebracht kon worden, maar dat alles wat goed is in het menschelijk leven en gedrag, het gevolg is van inwendige ontwikkeling, door de oefening van de geestelijke vermogens in die onderwerpen, welke de kiem van goddelijkheid zullen opwekken onder de inspiratie van den Heiligen Geest.

Het is goed bekend, dat wanneer de spieren uit gewoonte in eene zekere richting werken, er eene neiging is om automatisch in die richting te handelen, dat is, zonder bewuste geestelijke inspanning; bijvoorbeeld het ademen, loopen, spreken en vele andere spierwerkingen zullen hunnen gang gaan zonder eenige poging van den geest om de spieren en hunne bewegingen onder toezicht te houden. Het werk van een bekwaam mensch op elk gebied zal niet ophouden, ofschoon zijn geest bezig mag zijn met onderwerpen die gescheiden zijn van het werk in handen. De gedachten, waarvan handelingen voortkomen, hebben dezelfde neiging om in gewende richtingen te loopen.

„Wij leeren te handelen door zelf te handelen.” Er is geene waarheid die met opvoeding in verband staat, van meer waarde dan deze, indien behoorlijk verstaan en toegediend, en zij is van toepassing met dezelfde macht op de werkingen van den geest als op die van het lichaam. Iemand moge met rede zeggen: „Wij leeren lief te hebben door zelf te beminnen, te haten door zelf te haten, te benijden door zelf te benijden, en het Opperwezen en alles wat rein en heilig is te eerbiedigen, door dat vermogen van den geest te beoefenen.” Nu deze machten van den geest zijn allen onder het beheer van den wil en door volhardende inspanning kunnen deze afgericht worden om in elke begeerde richting te handelen, en het is de plicht van allen om niet alleen de lichame-

lijke organen te oefenen om recht te handelen, maar ook den geest om recht te denken.

Het Evangelie zal den mensch vrij maken door voortdurende inachtneming van zijne voorschriften, tot dat die inachtneming automatisch wordt — dat is, totdat de neiging om recht te denken en te handelen zoo sterk wordt, dat de vorderingen voortgaan zonder bewuste geestelijke inspanning, en de geestelijke krachten vrij gelaten worden om uit te reiken naar grootere geestelijke, zedelijke en verstandelijke begaafdheden. Het gevaar om zich aan kleine verzoekingën over te geven ligt niet zoo veel in het onmiddellijke gevolg van de handeling als in de automatische neiging om zich over te geven aan de verzoeking die ontwikkeld wordt. Iedere keer dat iemand toegeeft aan verzoeking, wordt de macht om te wederstaan zwakker, en iedere weerstand strekt om die macht te versterken.

In den idealen volmaakten man worden al de vermogens van den geest en al de lusten, verlangens en begeerten in geheele onderwerping gebracht aan den wil, wanneer zij geleerd worden door het licht van den Heiligen Geest.

Geloof door behoorlijke uiterlijke aansporing en behoorlijke oefening ontwikkeld, leidt tot verheffing in het Koninkrijk der hemelen, terwijl als het onregelmatig ontwikkeld wordt door de vereeniging van valsch geestelijk voedsel en behoorlijke en overvloedige oefening, het tot dweepzucht en geestelijke verlaging leidt.

Hoe meer een persoon zijn hart opent voor de indrukken van den Heiligen Geest en acht slaat op de influisteringen daarvan, hoe meer vatbaar hij wordt voor deze indrukken, totdat zij den hoogsten top bereiken in den geest van profetie en openbaring.

A. W. (*Mill. Star.*)

Aangekomen.

Ouderling MILTON L. LEE, van Panaca, Nevada, is den 9den October behouden te Rotterdam aangekomen. Hij is benoemd om als reizend Zendeling in de Luiksche Conferentie werkzaam te zijn.

Ouderling ALEXANDER NIBLEY, van Baker City, Oregon, is den 13den October in goeden welstand aangekomen, en beroepen om in de Rotterdamsche Afdeeling te werken.

Er is kort geleden een instrument uitgevonden, waardoor portretten en photographiën van gezichten, voorwerpen en geschriften per telegraafdraad overgezonden kunnen worden. Door middel van deze uitvinding en den electrophone, zullen wij weldra in staat gesteld zijn, onze vrienden op groote afstanden duidelijk te zien en met hen te spreken.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Aankondiging.

Het Eerste Presidentschap van de Kerk is georganiseerd geworden met LORENZO SNOW als President, GEORGE Q. CANNON als Eerste en JOSEPH F. SMITH als Tweede Raadgever. President SNOW was voorheen President van den Raad der Twaalf Apostelen. FRANKLIN D. RICHARDS is zijn opvolger als President der Apostelen.

President Woodruff's Bevelen aangaande zijne Begrafenis.

Vele jaren geleden merkte President Brigham Young de neiging op voor kostbare begrafenissen en zulk eene gewoonte krachtig tegenwerkende, verzocht hij de leden van de Twaalf Apostelen, schriftelijk aan hem op te geven, hoe zij hunne lichamen begeerden weggelegd te hebben. De meesten van de apostelen deden dat en hunne brieven zijn nog voorhanden. Eenigen tijd later schreef President Woodruff in een geteekend, doch ongedateerd document, aangaande zichzelf het volgende:

„Aangaande mijnen Dood en Begrafenis. — Ik wensch te zeggen dat ik begger dat de geschiedschrijver der Kerk bij mijnen dood een beknopt verslag uitgeve van mijn leven, werkzaamheden en reizen als een Ouderling en Apostel in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Ik wensch dat mijne lichaam schoon gewasschen en in schoon wit linnen gekleed worde, volgens de orde van het Heilige Priesterschap, en gelegd in eene effen, fatsoenlijke kist, gemaakt van Utah hout, met ruimte in overvloed. Ik wensch dat er geen zwart gebruikt worde aan mijn kist, of aan het voertuig dat mijn lichaam naar het graf brengt. Ik wensch dat mijne familie of vrienden voor mij geen rouwstrikke dragen op mijne begrafenis of daarna, want indien ik waar en getrouw ben tot den dood, zal er geen noodigheid voor iemand zijn voor mij rouw te dragen. Ik heb geen andere bevelen te geven aangaande den lijkdienst bij mijne begrafenis, dan dat het aangenaam voor mij zoude zijn, dat zoovelen van het Presidentschap en de Twaalf Apostelen, die tegenwoordig mogen zijn, spreken als het wijs gedacht wordt. Hunne woorden zullen voor de levenden zijn. Indien de wetten en gewoonten van de geestenwereld het toelaten, zoude ik wenschen om mijne begrafenis zelf bij te wonen; maar ik zal bestuurd worden door den raad, dien ik ontvang in de geestenwereld. Ik wensch een effen marmeren steen aan het

hoofdeinde van mijn graf te hebben, met mijnen naam en ouderdom er op, en dat ik gestorven ben in het geloof van het Evangelie van Christus en in de gemeenschap der Heiligen.

(Geteekend)

Wilford Woodruff,
President van den Raad der Twaalf Apostelen.

EEN DEEL VAN ZIJN LEVENSWERK.

Van het jaar 1834 tot het einde van 1895 heeft President Wilford Woodruff 172.369 mijlen gereisd; 7.555 vergaderingen gehouden; 75 half-jaarlijksche en 344 drie-maandelijksche Conferenties bijgewoond; 3 526 redevoeringen gehouden; 77 zalen geopend om te prediken in het zendingsveld; 51 vertakkingen van de Kerk georganiseerd; 18.977 brieven ontvangen; 11.519 brieven geschreven; geholpen in het bevestigen in de Kerk van 8.952 personen. Pres. Woodruff en zijne familie hebben persoonlijk den doop voor 3.188 dooden aan zich laten bedienen.

President Woodruff had groote liefde voor den landbouw en het telen van vruchtboomen, en hij werkte zelf ook hard daaraan. Hij stelde groot belang in het geluk en den aardsehen vooruitgang van zijn volk. Hij was er zeer trotsch op, dat de bevolking van Utah, ofschoon oorspronkelijk grootendeels uit de ongeletterden en armen van andere volkeren samengesteld, nu de laagste verhouding toont van onwetenden in eenigen Staat. Het veroorzaakte hem ook veel vergenoeging, dat de voorname benooidgheden van het leven door het volk zelf werden voortgebracht.

Brusselsche Conferentie.

De Conferentie van de Brusselsche Afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd te Brussel gehouden op Zondag 2 October 1898 in het lokaal Koninklijke Ste Mariastraat, 298a.

Er waren tegenwoordig: President Alf. L. Farrell, van de Nederlandsch-Belgische Zending; de Conferentie-Presidenten G. J. S. Abels van de Brusselsche Afdeeling, P. Roelofs van de Rotterdamsche Conferentie en A. C. Robinson van de Luiksche Conferentie; en de reizende Zendingen P. J. Kammeijer der eerstgenoemde Afdeeling en A. Van de Graaff van de laatstgenoemde.

De Conferentie werd ten 10.30 uur met eene Fransche vergadering geopend door President G. J. S. Abels. De Zendingen P. Roelofs en A. C. Robinson waren de sprekers in deze vergadering. Zij behandelden de eerste beginselen van het Evangelie en de autoriteit om te prediken.

De namiddag-vergadering, die in de Hollandsche taal gehouden werd, begon om 2.30 uur. Het Heilig Avondmaal werd door de

Ouderlingen P. J. Kammeijer en A. Van de Graaff bediend, nadat eerstgenoemde eenige woorden over deze verordening gesproken had. De autoriteiten der Kerk werden toen voorgesteld, alsmede het Presidentschap van de Europeesche Zending, en de President der Nederlandsch-Belgische Zending en werden eenstemmig in hunne roeping ondersteund. G. J. S. Abels als President en P. J. Kammeijer als reizend Zendingeling van de Brusselsche Conferentie en de lokale Priesterschap derzelve werden eveneens voorgesteld en ondersteund. Een statistiek verslag van de Afdeeling werd voorgelezen, als volgt: Aantal Zendingelingen van Zion, Zeventigers 2; Lokale Priesterschap, Priesters 3; Diakenen 2; leden 22; totaal ambtenaren en leden 27; kinderen onder 8 jaren oud, 6; totaal aantal zielen (uitgenomen de Zendingelingen) 33. — Een verslag van werk gedaan vanaf 1 Juli tot 30 September werd bekend gemaakt, als volgt: Huizen bezocht met traktaten, 1746; d^o door uitnoodiging, 77; Evangelie gesprekken, 201; traktaten verspreid, 2955; vergaderingen gehouden, 58; gedoopt, 7. De overige tijd van deze samenkomst werd gebruikt door Ouderlingen A. Van de Graaff en P. Roelofs, die woorden van opbouw en vermaning tot de Heiligen spraken.

De avond-vergadering werd gehouden ten 6.30 uur, eveneens in het Hollandsch. Ouderling G. J. S. Abels hield eene rede over de noodzakelijkheid van openbaring en de bediening van engelen om het volk des Heeren te leiden. President A. L. Farrell nam het overige gedeelte van den tijd van deze vergadering in, en sprak over de inwoning in het Nieuwe Jeruzalem als eene belooing voor getrouwheid en volharding in het Evangelie. Hij drong er op aan, dat het noodig is, liefde onder elkander te ontwikkelen, en gaf ten slotte nog eenige goede vermaningen. De vergaderingen werden wel bezocht door de Heiligen en een aantal vrienden en vreemdelingen waren ook aanwezig. De geest des Heeren was in deze Conferentie in groote mate tegenwoordig. Wij wenschen onzen bijzonderen dank te betuigen aan al de bezoekers, voor de hulp die zij verleend hebben om deze Conferentie een waar genot voor ons allen te doen zijn.

De Priestervergadering werd den volgenden dag gehouden, en de noodige inlichtingen werden aldaar gegeven.

P. J. KAMMEIJER, *Secr.*

De Man van de Wereld.

George H. Hepworth schrijft korte artikelen van een zedelijk en godsdienstig karakter voor het Zondagsnummer van de *New-York Herald*. De artikelen zijn kort en verschijnen op de bladzijde der ingezonden stukken van de *Herald*. Van dezen zijn vele voortreffelijk en van zulk een dienstigen aard, dat wij van harte hopen dat zij verzameld en in boekvorm uitgegeven zullen worden; want zij zijn zeker te kostelijk om verloren te gaan in het verdwijnen der algemeene nummers van een dagblad. Onlangs zeide

hij onder den titel — „Wij behooren tot twee werelden,” het volgende:

„Ik ben een man van de wereld!” Daar zijt gij trotsch op. Maar het is werkelijk niets om trotsch op te zijn, want gij hebt de eene helft van uw erfdeel doorgebracht of misschien hebt gij nimmer iets geweten omtrent die verloren helft. De ideale man is niet slechts en alleen een man van de wereld, maar een man van twee werelden. Totdat hij dat feit erkent en zichzelf dienvolgens bestuurt, kan hij zijn gezang niet met eene klare stem zingen of zijne eigene ziel recht laten wedervaren.

Er moeten twee zijden zijn aan een twintig gulden goudstuk, of het is niet echt. Op gelijke manieren moet een echt leven altijd twee werelden in het zicht hebben.

De lagere wereld is 's menschen veld voor handelen, in welke hij zijnen moed toont, en in welke hij niet alleen zijn karakter vormt, juist zooals een jongen op school zijne lessen leert, maar toevoegt tot de verzamelde sterkte of zwakte van zijne metgezellen. Indien hij vlamt, zullen anderen hunne kaarsen aan zijn vuur aansteken; indien hij slechts koude asch is, zullen zij in de oogen van andere menschen blazen en hen zoo verblinden, dat zij de waarheid niet kunnen zien.

De andere wereld is eene voorraadschuur, waarvan hij dagelijks inspiratie en geduld trekt, met welke onder moeilijkheden hoop, opgeruimdheid, geestelijke rust en gelatenheid worden verkregen, welke de ziel verzoeten, die anderszins verbitterd zoude zijn.

Wanneer een man slechts half zichzelf is, is hij tevreden met vandaag, met de verlangens en genoegens van heden. Wanneer hij zijn geheel zelf is, is deze wereld te nauw voor zijne ziel en hij vindt een bijzonder geluk in de beschouwing van een andere sfeer, die hem de gelegenheid zal verschaffen zijne klaarblijkelijke bestemming te bereiken.

Het schijnt zeer zonderling iemand te hooren beweren, dat hij onder geene verplichting staat eenen God te gehoorzamen dien hij nimmer in het openbaar beleden heeft. Hij is een man van de wereld, hij weet niets van godsdienst of geeft er niet om en eischt daarom het recht, te doen zooals het hem belieft.

Het is 's menschen belang iets te weten aangaande de wetten van de wereld waarin hij leeft, en het zal hem niet in het minst helpen, zijne schouders op te halen en te verklaren dat hij in deze wetten niet gelooft. Het ernstige feit is, dat de wetten zullen handelen, hetzij hij er in gelooft of niet. Zij zijn geheel onafhankelijk van hetgeen hij moge of niet moge gelooven, en weldra zal hij leeren dat het veel meer in zijn belang is, te weten wat zij zijn en op hen stiptelijk acht te slaan, dan ze niet te weten of hun bestaan te ontkennen.

Hij ziet dit met betrekking tot de natuurkundige wet en hij is zeer voorzichtig om die niet te breken. Wanneer hij op den kant van eenen afgrond staat, moge hij het bestaan van aantrekkingskracht ontkennen, doch hij zal den sprong niet nemen

en zodoende den moed van zijne overtuigingen toonen. De wet stoort zich geen jota of tittel aan zijne persoonlijke theoriën. Zij zal haar werk doen in weerwil van zijne argumenten, en hij zal zeker de gevolgen van zijne voortvarendheid lijden.

De geestelijke wet is even zoo streng, ofschoon zij langzamer handelt. Om die reden zijn sommige menschen bedrogen. Gij moogt niet in reinheid van lichaam gelooven, maar de wraaknemingen des tijds zijn vreeselijk. Gij moogt alle zedelijke beginselen ontkennen; gij moogt zelfs zoo voorspoedig zijn, een fortuin te maken dat gegrond is op kwade handelingen, maar wanneer gij uw eigen karakter onderzoekt, indien gij ooit zoo durft te doen, zult gij genoodzaakt zijn te bekennen, dat gij slechts weinig weet van het zoetste, het meest rustgevendende en genotvolle deel des levens, en dat gij gevoed zijt met „de schillen welke de zwijnen eten.”

Ik weet geen schouwspel dat meer pijnlijk te aanschouwen is, dan dat van een man die halsstarrig de wereld gebruikt heeft voor doeleinden van zelfzuchtige winst, alle verplichtingen van eerlijkheid, liefde en milddadigheid ontkennende, en dan in zijnen hooger en ouderdom zichzelf juist ziet zooals hij is — dwergachtig, verkeerd, ongeschikt voor heilige aandoeningen of hooger streven; een arm, ellendig schepsel, dat het leven verkeerd heeft opgevat en waarvan herstelling onmogelijk is, zoover als dit leven aangaat. Voor zulk een man, zichzelf te zien juist zooals hij is, zijne eigen nauwkeurige zwaarte te meten, levendig te weten hoe hij beschouwd wordt door zijne medemenschen, bewust te zijn dat zijn voorbeeld, dat zoo slecht is als zichtbaar, velen van den rechten weg heeft weggeleid, — dat moet een te vreeselijk vonnis zijn, om in woorden uit te drukken. Ik heb veel gehoord aangaande de hel, maar die man kan mij van meer akelijkheid vertellen dan in mijne gedachten ooit opgekomen is.

Indien uwe ziel u bij de hand nam en u toonde hoe gij haar misbruikt hebt; indien een engel het afbeeldsel schilderde van hetgeen gij had kunnen zijn en u dan door goddelijken dwang noodzaakte het te vergelijken met wat gij werkelijk zijt, dat zoude zeer vreeselijk zijn.

Indien gij de beschuldigingen van den engel beantwoordt door te zeggen, dat gij een man van de wereld zijt, zoude het woord voortgebracht worden als een donderslag: — „Gij waart niet geboren om een man van de wereld te zijn, maar een man van God.” Indien gij genoeg weet, om deze wereld te gebruiken, zoudt gij genoeg moeten weten om haar op zulk eene manier te gebruiken, dat indien er eene andere wereld bestaat, gij geschikt zult zijn om haar in te gaan zonder schande.

Neen; er is maar eene manier om te leven, en dat is, rechtvaardig te leven. De wereld is groot en breed, maar er is geen plekje, waar een man zich kan verbergen van de zedelijke gevolgen der oneerlijkheid. Een edel karakter wordt niet geschapen, het wordt gemaakt. Zelfs in den nederigen stand van gewone dienstbaarheid, is het beter voor u zelf oprecht te zijn dan valsch te

zijn. Gij kunt geen dwarrelwind tegengaan, gij moet er u zelf tegen beschermen. Gij kunt God of Zijne wetten niet tegengaan, want zij weigeren weerstand.

Impr. Era.

Betalen Meisjes Tienden?

Zouden meisjes tienden moeten betalen? Waarom niet? Voor degenen die de leer van tiendenbetalen aannemen, is de tweede vraag moeilijker te beantwoorden dan de eerste. Wat hebben de meisjes gedaan, om uitgesloten te worden van de voorrechten en zegeningen, die beloofd zijn aan den getrouwen, blijmoedigen gever? Zooals van elk ander beginsel of gebruik, in de Kerk van Christus ingesteld, kan worden gezegd, is tienden ingesteld voor het voordeel van diegenen, die verkiezen hetzelfde aan te nemen en in praktijk te brengen. Denkt gij dat Hij, wien wij gewoon zijn onze tienden te geven, zulke geringe offeranden noodig heeft? Zijn huis zal in stand gehouden worden, Zijne kerk zal gedijen, zonder uwe persoonlijke gift of de mijne; maar kunt gij of ik zijn zonder de voordeelen te genieten, die komen van ons geven? Onze vader wenschte dat wij geven, zoodat wij de goddelijke eigenschap van vrijgevigheid leeren beoefenen. En zulk eene opvoeding is onmisbaar tot onze voorbereiding voor eene inwoning in de stad Gods.

Eene stellige belofte is den eerlijken gever van tienden en offeranden gemaakt, dat zegeningen van een stoffelijken aard door de vensteren des hemels op hem uitgestort zullen worden, zoodat zijne schuren te klein zullen zijn om den overvloed te bevatten. En toch, hoe groot deze tegengave ook zij, is zij misschien het minste van al de goede gevolgen, die de gever verkrijgt. Dat het hart geopend wordt, dat de ziel veredeld wordt en de eigenschappen meer God gelijk worden, is beter dan alleen rijker te worden. En in den dag van de groote beproeving zullen alleen diegenen bestaan, welke deze voortreffelijkheden bereikt hebben: daarom wordt ons geleerd, dat van het volk des Heeren tienden moeten genomen worden „om hen tegen den dag der wraak en der verbranding voor te bereiden”.

Vrouwen en meisjes, die voor loon werken, hebben aanspraak op het voorrecht, een tiende van haar inkomen in het voorraadhuis Gods te betalen; en hoewel deze tiende slechts een dubbeltje moge zijn, is het even zoo waarlijk honderd per cent van hetgeen verlangd wordt als de duizend gulden, die de tienden van den rijken man vormen.

Ik heb door een voornaam ambtenaar van de Kerk het geval van eene behoeftige weduwe hooren verhalen, die bijna uitsluitelijk door de Kerk ondersteund werd. Van hare diensten werd gebruik gemaakt in het vergaderingsgebouw en de verschillende lokale inrichtingen, op de wijze die voor haren toestand het best geschikt was.

Op bepaalde tijden stelde de bisschop eene kleine hoeveelheid geld en levensmiddelen tot hare beschikking, en juist zoo geregeld

gaf zij een tiende terug, en vroeg om als eene tiendenbetaalster in Zion opgeschreven te staan. Een van de wijkambtenaars, die het doel van deze zuster niet ten volle verstond, protesteerde tegen hetgeen hij als een nuttelooze en ledige vorm van geven beschouwde. Waarom zou men toelaten, dat deze vrouw de kerkboeken zou beladen met het inschrijven van nietige betalingen, als zij immer weer terug moest ontvangen al hetgeen zij gaf en zelfs nog meer? Maar de weduwe bad dat hare kleinigheid niet zoude geweigerd worden, en dat haar het voorrecht niet ontnomen werd, dat door Goddelijk besluit aan ieder lid van Zijne Kerk toegezegd was. Zij verklaarde, dat, in hare jongere dagen en in het bijzonder gedurende het leven van haren echtgenoot, toen het dagloon geregeld in het huis gebracht werd, immer een tiende naar het voorraadshuis des Heeren gezonden werd; en nu zij alleen was, met weinig inkomsten voor haar gewoon dagelijksch werk, en slechts liefdegaven tot haar onderhoud, was toch het weinige dat zij ontving, het hare; het was hare inkomst, en kon zij het voorrecht niet hebben, onder de tiendenbetalers van haar volk eenen naam te behouden? Ja, het was meer dan een voorrecht dat zij vroeg: het was haar recht. Was hetgeen zij door de milddadigheid van de Kerk ontving, niet evenzoo zeer eene gift van God als het wekelijksch loon van haren echtgenoot? Hare armoede was niet met oneer besmet; zij was eene van de armen des Heeren, en al dezen worden door Hem gezegend. In welke voorname punten verschildte zij zoo zeer van de anderen, dat het verschil haar zou uitsluiten van zegeningen die voor anderen open stonden? Ontvangen wij niet allen vele malen meer terug dan hetgeen wij geven? Wij zijn allen kostgangers in onzes Vaders huis, allen rechtstreeks afhankelijk, zelfs voor ons dagelijksch brood, en van dat brood wordt de tienden genomen, opdat het zoeter moge zijn; opdat het des te voedzamer en versterkend beide voor lichaam en geest moge zijn. De ware tiendenbetaler geeft van harte, en de gave wordt geheiligd door de oprechtheid van zijne bedoelingen. Heb ik de gedachte niet uitgesproken, dat ionze gaven gering zijn in de oogen Gods? In werkelijke grootte, m juiste waarde, moge dit het geval zijn; doch onze Vader rekent heer op eene betrekkelijke dan eene volstreckte basis in Zijne handelingen met ons; en de offerande, die gedaan wordt met offering en met eene hooge bedoeling, is groot vóór Hem. De aardsche vader zelfs waardeert de vergulde beuzeling hem met de liefde van zijn kind gegeven; zij is voor hem meer waard dan goed goud in den handel genomen.

Ja; de meisjes zoowel als de jongens en mannen zouden tienden moeten betalen van alles wat zij ontvangen als gevolg van haar werk. De Kerk is rijker in de hooge verhouding van hare leden, die ernstige tiendenbetalers zijn, dan in het werkelijke bedrag dat gegeven wordt.

Wij hebben tijd gehad om deze les goed te leeren; er zijn andere lessen aanstaande; want de tienden is slechts een ladder

opleidende naar eenen staat van onzelfzuchtige edelmoedigheid, waarin het volk van God zich eenmaal zal bevinden. Laat ons hart, in al ons geven, leven aan de handeling verleen; laat het offerbrengen een deel van onszelven zijn; wij zullen eens meer dan een deel geven, ons geheele bestaan zal gewijd zijn aan het werk der gerechtigheid. 't Is „niet hetgeen wij geven, maar hetgeen waaraan wij deel nemen, want de gift zonder den gever is onvruchtbaar.”

JAMES F. TALMAGE, *in de Young Woman's Journal.*

De Zending in andere Landen.

De Zending in Nieuw-Zeeland is ingedeeld in 15 Afdeelingen en er zijn 83 Zendingen in dat gedeelte van den wijngaard werkzaam. 75 Vertakkingen zijn in die Zending georganiseerd, alsook 53 Zondagsscholen met 1437 leden. Het aantal leden der Kerk in dat land is ongeveer 3900 en dezen zijn meest allen goede en getrouwe Heiligen.

Aphorismen.

Een dwaalleer wordt gevaarlijker, naarmate zij meer waarheid bevat.

Er is op aard geen wijzer man,
Dan die zijn tong bedwingen kan.
Veel weet, maar 't zwijgen ook kan dragen,
Geen antwoord geeft op alle vragen.

LUTHER.

Een godsdienstig zondaar is erger dan een goddeloos zondaar.

Overleden.

Den 26sten Sepr. 1898 is te Schiedam overleden CORNELIA GERARDIA GRAVEN, dochtertje van NICOLAAS EN AAFJE GRAVEN. Dit kindje was den 4den Juli geboren en is in den laatsten tijd ziek geweest.

ADRIAAN DE WAAL, geboren 27 Maart 1898, zoontje van PIETER J. EN ELISABETH DE WAAL, is den 28sten Sept. te Rotterdam, na eene korte ziekte overleden.

Den 30sten September is te Zwolle overleden zuster JOHANNA HENDRIKA VAN DER KOLK (geb. KOLDEWIJN) in den ouderdom van 44 jaren.

I N H O U D :

Redevoering door Pres. Lorenzo Snow	Blz. 305	Brusselsche Conferentie	Blz. 314
Geleerde Predikanten	„ 309	De man van de Wereld	„ 315
Geestelijke Ontwikkeling	„ 311	Betalen Meisjes Tienden?	„ 315
Aangekomen	„ 312	De Zending in andere Landen	„ 320
Aankondiging	„ 313	Aphorismen	„ 320
President Woodruff's Bevelen	„ 313	Overleden	„ 320

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaiïk Hubertstraat 120*, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.